

Parlament izpodbija to izbiro pravne podlage, ki jo je napravil Svet, saj naj bi člen 349 ne mogel biti pravna podlaga za vse sprejete ukrepe, temveč zgolj za nekatere od njih, ki pomenijo določitev izjeme od uporabe prava Unije v Mayottu. Z izpodbijano uredbo pa naj bi se izvrševala tudi področja iz skupne ribiške politike in varstva javnega zdravja, ne da bi bil njihov cilj v posebnih strukturno pogojenih gospodarskih in socialnih razmerah Mayotta.

Po mnenju Parlamenta bi zato zadevni akt glede na različne vsebine, ki jih ureja, moral biti sprejet na podlagi členov 43(2) PDEU, 168(4)(b) PDEU in 349 PDEU, ne pa zgolj na podlagi zadnjenavedenega člena.

(¹) UL L 354, str. 86.

Tožba, vložena 21. marca 2014 – Evropska komisija proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-133/14)

(2014/C 175/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: R. Lyal, W. Mölls in D. Martin, agenti)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Direktiva Sveta 2013/64/EU z dne 17. decembra 2013 o spremembi direktiv Sveta 91/271/EGS in 1999/74/EC ter direktiv 2000/60/ES, 2006/7/ES, 2006/25/ES in 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (¹) naj se razglasi za nično;
- učinki Direktive 2013/64/EU naj se ohranijo do začetka veljavnosti nove direktive, ki bo temeljila na ustrezni pravni podlagi;
- Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija predlaga razglasitev ničnosti Direktive 2013/64/EU, ki jo je Svet sprejel na pravni podlagi člena 349 PDEU.

Komisija Svetu očita, da je to direktivo sprejel, čeprav je predlagala, naj se ta akt sprejme na pravni podlagi posameznih sektorjev, in sicer na podlagi členov 43(2) PDEU, 114 PDEU, 153(2) PDEU, 168 PDEU in 192(1) PDEU.

Meni, da v skladu z namenom in ciljem izpodbijane direktive člena 349 PDEU ni mogoče veljavno uporabiti kot pravno podlago. Navedeni člen 349 PDEU naj bi se uporabljal le, če gre za odstopanje od načela uporabe primarnega prava za najbolj oddaljene regije, kot je določeno v členu 355(1) PDEU. Z zadevno direktivo pa naj bi se brez odstopanja od pogodb le prilagodila sekundarna zakonodaja, da bi se odgovorilo na položaj, ki je nastal s spremembo položaja Mayotta. To razlago naj bi potrjevalo ne le besedilo člena 349 PDEU, ampak tudi sistem pravnih podlag pogodb in zgodovinski razlogi za ta člen.

(¹) UL L 355, str. 8.